

ΕΔΗΘ!

Εὐ-αγ-γε-λί- - - ζου ἡ χα-ρίν με-γα-λήν αἰ-
 ρεῖ- - - τε οὐ-ρα-νοὶ θε-οῦ τὴν δό- - - ξαν
 ὥς ἐμ-ψύ-χω θε-οῦ κλ-βω-σῶ, ψαυ-έ- - - τω
 μη-δα-μῶς χεῖρ ἁ-μυ-νῆ-των. Χεῖ-ρήν δὲ πλ-σῶν
 τῇ θε-ο-τό-κῃ ἁ-σι-γῆ-τως, φω-τὴν
 τοῦ Ἀγ-γέ-λου ἁ- - - ρα-μεί-πορ-τα, ἐν ἁ-γα-λί-
 ἁ-σελ βο-ἁ-τω. Καὶ-ρε κε-χα-ρι-τω-μέ-νη
 ὁ Κύ-ρι-ος με-τὰ σου

72 ΚΝ.
173

Εὐ-αγ-γε-λί- - ζου ἡ χα-ρίν με-γα-λήν, αἰ-ρεῖ-
 τε οὐ-ρα-νοὶ θε-οῦ τὴν δό- - - ξαν.

Ὑ-πέρ ἔν-τολ-αν συλ-λα-βού-σα θε-όν τῆς φύ-σε-ως θε-σμούς
 ἔ-λα-θες κό-ρη· Σὺ γάρ ἐν τῷ τί-κεις τὰ μη-τέ-ρων
 δι-έ-δρας, ρευ-σὴ φύ-σις περ κα-θε-σκη-κυῖ-α
 ὁ-θεν ἐ-πα-ξί-ως ἀ-κού-εις, χαῖ-ρε κε-χα-ρι-
 τω-μέ-νη ὁ κύ-ρι-ος με-ταί σου

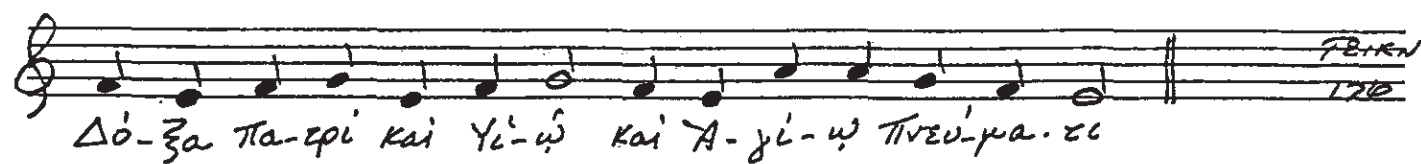
ΤΕΛΟΣ
124

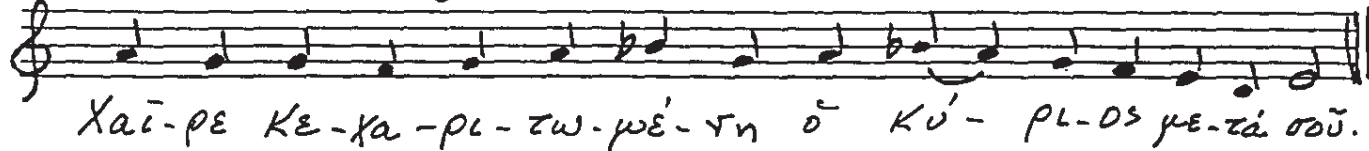
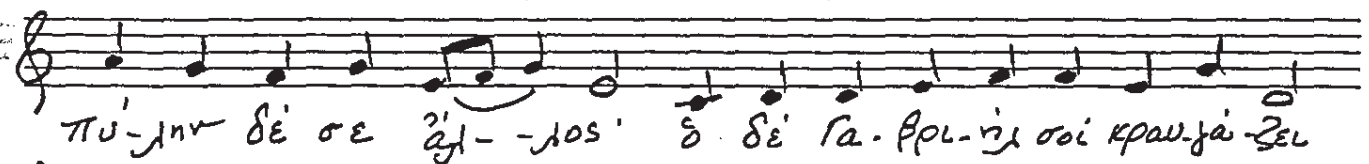
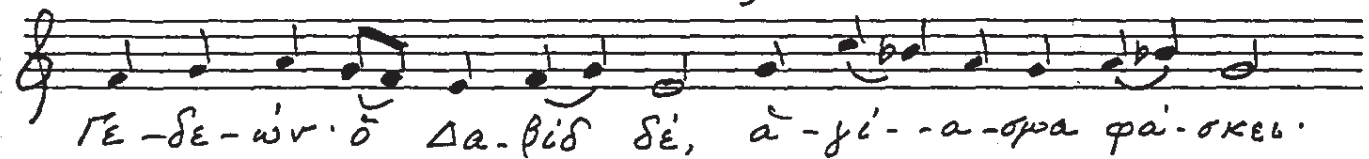
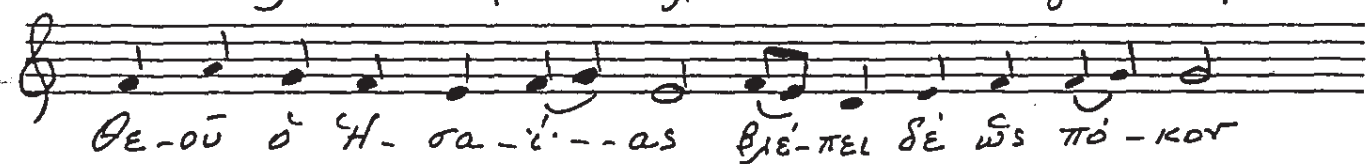
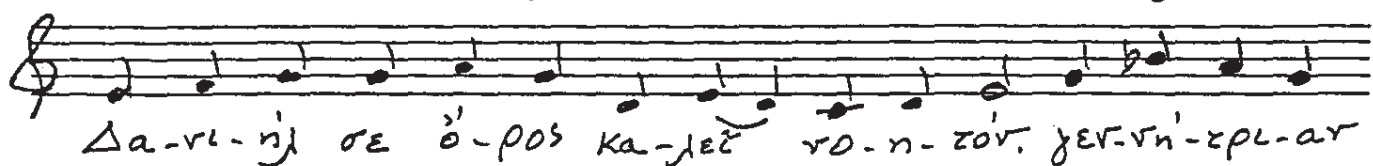
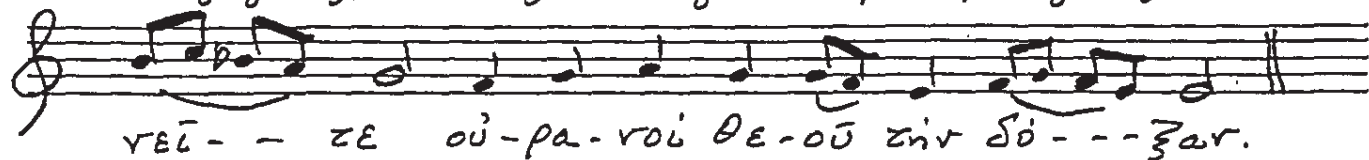
εὐ-αγ-γε-λί- -- ζου γῆ χα-ρί-α με-γαλί-ητ αἰ-νεῖ-τε
 οὐ-ρα-νοὶ θε-οῦ τὴν δό- -- ξαν
 πῶς πη-γά-ζεις γαί-α παρ-θέ- -- νε ἀ-γνή· Οὐ φέ-ρετ ἔ-ξεί-
 πεῖν γλῶσ-σα βρο-τεί-α· Ξέ-νον γάρ φύ-σε-ως ἐ-πλ-δεί-
 κνυ-σαι πρᾶ-γμα, το-μὴ-μου γο-νῆς ὁ-ρους ὕ-περ-

βαί-νον· ὁ-θεν ἑ-πα-ζί-ως ἀ-κού-εις· Χαῖ-ρε κε-χα-
ρι-τω-μέ-νη ὁ κύ-ρι-ος με-τά σου

εὐ-αγ-γε-λί-ζου γῆ χα-ράν με-γά-λην αἰ-
γι-νῇ οὐ-ρα-νοῖ θε-οῦ τὴν δό-ξαν.

μου-σι-κῶς ταῖς ἑ-ε-ρο-τεύ-κτοις τρα-φαῖς, μα-γεί-ται πε-ρί
σου, Μῆ. τερ-ψί-σζου· κχι-μα-κα γάρ πα-λαι Ἰ-σ-
κὼβ σε προ-κυ-πού-σαν, ἱ-δὼν ἔ-φη· βα-σις θε-οῦ
αὐ-τῇ· ὁ-θεν ἑ-πα-ζί-ως ἀ-κού-εις, Χαῖ-ρε κε-χα-
ρι-τω-μέ-νη ὁ κύ-ρι-ος με-τά σου.

Εὐ-αγ-γε-λί-ου σου γῆ χα-ράν με-γά-λην, αἰ-
 νεῖ-τε οὐ-ρα-νοὶ θε-οῦ τὴν δό-ξαν
 ὥς ἐκ-ψύ-χω θε-οῦ κλ-βω-τῶ, ψαλ-ε'-τω
 μη-δα-ψῶς χεῖρ ἀ-μυ-νή-των. Χεῖ-λη δὲ πλ-σῶν
 τῇ θε-ο-τό-κῃ ἀ-σπλ-γῆ-τως, φω-τὴν
 τοῦ Ἀγ-γέ-λου ἀ-να-μεί-πον-τα, ἐν Ἀ-γα-λί-ᾳ
 ἀ-σελ βο-α'-τω χαῖ-ρε κε-χα-ρλ-τω-μέ-νη
 ὁ κῦ-ρι-ος με-τὰ σου - - - .